

Nagroda im. prof. Władysława Danileckiego przyznawana przez Komitet Trwałości Budowli

W czasopiśmie „Inżynieria i Budownictwo” zostały w ostatnim czasie opublikowane opracowania [2, 3] dotyczące historii, patronów i laureatów nagród i medali przyznawanych przez Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa – stowarzyszenie z 86-letnią historią. Niżej – zgodnie z informacją podaną w [2] – przedstawiono **informacje dotyczące nagrody im. prof. Władysława Danileckiego, przyznawanej co dwa lata od 1986 r. przez Komitet Trwałości Budowli – jednostkę organizacyjną Zarządu Głównego PZITB – za wyróżniające się osiągnięcia w dziedzinie trwałości i ochrony budowli przed korozją.** Nagroda jest wręczana podczas konferencji „Trwałość budowli i ochrona przed korozją – KONTRA”, organizowanej przez Komitet Trwałości Budowli.

Nagrodę ustanowiono w celu:

– podkreślenia wagi rozwoju i stosowania nowoczesnych metod badania, projektowania i wykonywania trwałych obiektów budowlanych, ich ochrony przed korozją oraz popularyzacji osiągnięć w tej dziedzinie;

– upamiętnienia naukowych i zawodowych osiągnięć prof. *Władysława Danileckiego* – znawcy i propagatora wiedzy w dziedzinie trwałości i ochrony obiektów budowlanych, zasłużonego wychowawcy wielu pokoleń inżynierów i pracowników nauki.

Nagroda jest wyróżnieniem indywidualnym, które może być przyznane za opracowanie [5]:

a) nowatorskich metod badań odporności materiałów i trwałości konstrukcji budowlanych,

b) materiałów zabezpieczających budowlę lub służących do ich naprawy,

c) wyróżniających się projektów zabezpieczeń antykorozyjnych w budownictwie,

d) innych opracowań i realizacji dotyczących trwałości, korozji i ochrony obiektów budowlanych.

Niżej zamieszczono biogram patrona nagrody, członka honorowego PZITB, prof. *Władysława Danileckiego*. Opracowanie przygotowano, korzystając z wcześniejszych publikacji [1, 4], wymienionych w „Piśmiennictwie” zamieszczonym na zakończenie niniejszego tekstu.

Patron nagrody urodził się 3 stycznia 1906 r. w Sorokach na Besarabii. W roku 1926 ukończył polskie gimnazjum realne w Czerniowcach, po czym rozpoczął studia na Wydziale Inżynierii Lądowej i Wodnej Politechniki Lwowskiej. W 1935 r. otrzymał dyplom magistra nauk technicznych, z tytułem inżyniera hydrotechnika. W okresie studiów był na swojej uczelni młodszym i starszym asystentem.

Władysław Danilecki
(1906-1985)

Pracował w Zarządzie Dróg Wodnych w Krakowie przy budowie urządzeń hydrotechnicznych, później w Zakładach Wodociągów miasta Lwowa, a także w Funduszu Kwaterunku Wojskowego we Lwowie. W 1937 r. objął stanowisko zastępcy kierownika, a wkrótce potem kierownika budowy Wytwórni Silników Lotniczych nr 2 w Rzeszowie – w Centralnym Okręgu Przemysłowym.

W 1939 r. przeniósł się do Warszawy. W czasie okupacji niemieckiej pracował dorywczo w firmach prywatnych i jako rzeczoznawca w Banku Gospodarstwa Krajowego. Po Powstaniu Warszawskim trafił do obozu pruszkowskiego, z którego zdołał zbiec. Po wojnie pracował w Spółdzielni Inżynieryjno-Budowlanej „Dąb”, a od 1948 r. w Państwowym Przedsiębiorstwie Budowlanym. W 1951 r. objął stanowisko kierownika Zarządu Budowlanego, a w 1952 r. był naczelnym inżynierem w Przedsiębiorstwie Robót Wydzielonych do spraw budowy Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie. W tamtym okresie kierował robotami budowlanymi m.in. przy odbudowie gmachu Banku Gospodarstwa Krajowego, gmachu Państwowych Wydawnictw Szkolnych, radiostacji w Raszynie, Studia Polskiego Radia oraz na budowie Pałacu Kultury i Nauki. Był też autorem lub współautorem projektów konstrukcji Teatru Narodowego, budynku Biura Elektryfikacji Kolei, budynku Instytutu Techniki Budowlanej, Banku Rolnego w Rzeszowie, pawilonu Ministerstwa Komunikacji na Targach Poznańskich, dachu fabryki gliceryny w Józefowie koło Błonia i innych obiektów.

W roku 1945 nawiązał kontakt z Politechniką Warszawską. Prowadził wykłady i ćwiczenia zlecone z budownictwa ogólnego wraz z wytrzymałością materiałów na Wydziale Geodezji. W 1952 r. objął wykłady z budownictwa ogólnego na Wydziale Inżynierii Sanitarnej, został powołany na stanowisko samodzielnego pracownika naukowego i objął Katedrę Budownictwa Ogólnego.

Jednocześnie z zaangażowaniem na Wydziale Inżynierii Sanitarnej, wykładał na Wydziale Budownictwa Przemysłowego, gdzie również pełnił obowiązki kierownika Katedry Budownictwa Ogólnego.

W roku 1954 otrzymał tytuł docenta, w 1957 r. – profesora nadzwyczajnego, a w 1967 r. – profesora zwyczajnego. Był prodziekanem, a w latach 1955–1960 dziekanem Wydziału Inżynierii Sanitarnej. W 1960 r. organizował nowy Wydział Inżynierii Sanitarnej i Wodnej, a następnie został wybrany jego pierwszym dziekanem. Funkcję tę pełnił w latach 1960–1964. Na nowym Wydziale był kierownikiem Katedry Budownictwa Ogólnego i Konstrukcji Budowlanych, a przez pewien czas również opiekunem Katedry Techniki Sanitarnej. Był też organizatorem studiów podyplomowych z zakresu ochrony budowli przed korozją.

W 1970 r., po kolejnej reorganizacji uczelni, przeszedł (wraz ze współpracownikami) na Wydział Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej. Na tym Wydziale był kierownikiem Zakładu Konstrukcji Betonowych w Instytucie Konstrukcji Budowlanych i wicedyrektorem Instytutu Przemysłu Budowlanego. W roku 1976 przeszedł na emeryturę.

Profesor *Władysław Danilecki* był członkiem wielu rad naukowych, w tym Rady Naukowej Instytutu Techniki Budowlanej. Był konsultantem przy przesunięciu kościoła pod wezwaniem Narodzenia NMP przy Al. Solidarności oraz odbudowie Zamku Królewskiego w Warszawie. Działał w Radzie Archidiecezjalnej Odbudowy Kościołów w Warszawie, gdzie służył swoim doświadczeniem i radą w odbudowie wielu budowli sakralnych.

Dorobek naukowy prof. *Władysława Danileckiego* to blisko 100 publikacji, w tym książki (wydane i wznawiane przez wydawnictwo „Arkady”): „Ochrona budowli przed korozją” (współautorzy: prof. *Halina Badowska* i prof. *Maciej Mączyński*) oraz „Izolacje przeciwwilgociowe” i „Zastosowanie bitumów i tworzyw sztucznych w budownictwie wodnym” (współautor obu książek: prof. *Maciej Mączyński*).

Profesor *Władysław Danilecki* był też cenionym działaczem Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Krajowy Zjazd Delegatów PZITB w Warszawie (23–24 maja 1975 r.) uhonorował Profesora najwyższym wyróżnieniem Związku – godnością członka honorowego PZITB. Od 1986 r. Komitet Trwałości Budowli – jednostka organizacyjna Zarządu Głównego PZITB – przyznaje nagrodę im. prof. *Władysława Danileckiego*. Laureatów tej nagrody wymieniono w tablicy.

Laureaci nagrody im. prof. Władysława Danileckiego przyznawanej przez Komitet Trwałości Budowli

Rok	Laureat	Rok	Laureat
1986	prof. dr hab. <i>Tadeusz Broniewski</i>	2004	prof. dr hab. inż. <i>Józef Jasiczak</i>
1988	prof. dr hab. inż. <i>Zbigniew Ścisławski</i>	2006	dr inż. <i>Jerzy Karyś</i>
1990	prof. dr hab. inż. <i>Lech Czarnecki</i>	2008	prof. dr hab. inż. <i>Józef Kubicki</i>
1992	prof. dr hab. inż. <i>Małgorzata Gruener</i>	2010	dr hab. inż. <i>Zdzisława Owsiak</i> , prof. PŚk
1994	prof. dr hab. inż. <i>Grzegorz Wieczorek</i>	2012	prof. dr hab. inż. <i>Paweł Łukowski</i>
1996	prof. dr hab. inż. <i>Maria Fiertak</i>	2014	prof. dr hab. inż. <i>Andrzej Garbacz</i>
1998	prof. dr hab. inż. <i>Adam Zybura</i>	2016	dr hab. inż. <i>Mariusz Jaśniok</i> , prof. PŚI
2000	mgr inż. <i>Zygmunt Stramski</i>	2018	(przesunięto przyznanie na 2020 r.)
2002	prof. dr hab. inż. <i>Jerzy Ważny</i>		

Za swą działalność Profesor został odznaczony i wyróżniony licznymi odznaczeniami państwowymi, resortowymi i społecznymi. Są wśród nich: Krzyże Kawalerski i Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Złota Odznaka Honorowa m.st. Warszawy, Złote Honorowe Odznaki PZITB i NOT, honorowe członkostwo Stowarzyszenia Absolwentów Inżynierii Sanitarnej Politechniki Warszawskiej. Dziekan i Stowarzyszenie poświęcili Profesorowi tablicę pamiątkową (rysunek) umieszczoną w budynku Wydziału Inżynierii Sanitarnej PW.

Tablica pamiątkowa: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Władysław_danilecki_611.jpg

We wspomnieniu [4] prof. *Marek Roman* napisał m.in.: *Patrząc wstecz na lata ogromnej twórczej pracy Profesora, odczuwa się nieodzowną konieczność podkreślenia szczególnego zespołu cech charakteryzujących wszystkie Jego działania. Były to zawsze prawość, rzetelność, życzliwość i dobroć w stosunku do współpracowników i studentów oraz wielkie umiłowanie swej pracy i wielkie jej oddanie, powiązane z osobistą skromnością i pokorą.*

Profesor Władysław Danilecki zmarł 14 września 1985 r. Straciliśmy drogiego nam, wspaniałego Człowieka, który pozostanie dla nas wzorem inżyniera, uczonego i wychowawcy młodzieży.

Profesor został pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

PIŚMIENICTWO

[1] *Podczaski A.*: Biogram członka honorowego PZITB *Władysława Danileckiego* (w p. 5.2.10 pracy zbiorowej pod redakcją *Stefana Pyraka*: „80 lat (1934–2014) Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa kontynuatora Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych”). Zarząd Główny PZITB, Warszawa 2014.

[2] *Pyrak S.*: O historii i patronach nagród Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. „Inżynieria i Budownictwo”, nr 8/2020.

[3] *Pyrak S.*: O patronach i laureatach medali Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. „Inżynieria i Budownictwo”, nr 9/2020.

[4] *Roman M.*: Śp. Profesor *Władysław Danilecki*. „Inżynieria i Budownictwo”, nr 2/1986.

[5] *Zybura A.*: Nagroda im. prof. *Władysława Danileckiego* (p. 8.5 pracy zbiorowej pod redakcją *Stefana Pyraka*: „80 lat (1934–2014) Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa kontynuatora Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych”). Zarząd Główny PZITB, Warszawa 2014.

Szanowny Czytelniku!

Już dziś zaprenumeruj „Inżynierię i Budownictwo” na 2021 rok

Więcej informacji na stronie www.inzynieriaibudownictwo.pl

